



The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO IN POLONIA (5-17 GIUGNO 1999) **CERIMONIA DI CONGEDO** **DISCORSO DI GIOVANNI**

PAOLO II *Aeroporto Balice (Cracovia) - Giovedì, 17 giugno 1999* Ojczyzno moja, ziemio umiłowana, bądź b
łogostawiona!

Kończąc dzisiaj pielgrzymkę do rodzinnego kraju, z głębi serca wypowiadam to życzenie błogostawieństwa Bożego i kieruję je do całej Polski i wszystkich jej mieszkańców. Pragnę, w nim zawrzeć uczucia, modlitwy i myśli, jakie towarzyszyły mi w każdym dniu pielgrzymiego wędrowania. Jakże bowiem inaczej wyrazić miłość do tej ziemi i tego ludu, jeśli nie przez modlitwę, by *Bóg, który jest miłością*, obficie wszystkim błogostaw? Ilekroć nawiedzam Polskę, utwierdzam się w przekonaniu, że nie brak tu ludzi czystego serca, którzy żyjąc na co dzień jako ubodzy duchem, cisi, miłosierni i pokój czyniący, wytrwale pozyskują łaskę Bożego błogostawieństwa dla swojej Ojczyzny. Tak też było w tym roku, począwszy od Gdańska, poprzez Pelplin, Elbląg, Bydgoszcz, Toruń, Licheń, Elk, Siedlce, Wigry, Drohiczyn, Sandomierz, Zamość, Warszawę, Łowicz, Sosnowiec, Gliwice, Stary Sącz, aż do moich rodzinnych Wadowic i Krakowa. Wszędzie tam modliłem się, aby powszednie dzieło *ludzi żyjących duchem błogostawieństw* zaowocowało pomyślnością wszystkich w tym kraju. Dziękuję Bogu, iż tę modlitwę mogłem również złożyć dziś u stóp Maryi Królowej Polski, na Jasnej Górze.

2. Podczas tej pielgrzymki, w przededniu Wielkiego Jubileuszu Roku 2000, dane nam było powrócić do miejsc, wydarzeń i osób, które w wymowny sposób świadczą o tym, że w ciągu tysiąca lat istnienia Kościoła w Polsce, tajemnica wcielenia Bożego Syna oraz Jego dzieło odkupienia głęboko wrosły w jej dzieje, przez wieki kształtowały jej duchowe oblicze i stanowią mocny fundament dla budowania jej szczęśliwej przyszłości. *Świętowania milenium utworzenia organizacji kościelnej w Polsce* nie można było rozpocząć inaczej jak *w obecności św. Wojciecha*. To bowiem jego kanonizacja dała początek archidiecezji gnieźnieńskiej. Powróciliśmy więc do apostołskiego trudu i męczeńskiej śmierci biskupa Pragi. Mając w pamięci cenę, jaką przyszło mu zapłacić za dar wiary, który nam przyniósł, prosiliśmy Boga o to, aby nasze pokolenie przekazało ten depozyt nienaruszony generacjom trzeciego tysiąclecia. A w modlitwie wspierali nas: Regina Protmann, Edmund Bojanowski, Wincenty Frelichowski, 108 męczenników i księżna Kinga, których w imieniu Kościoła ogłosiłem *świętymi*. Na przełomie wieków przykład ich życia i wstawiennictwo są szczególnym darem dla Kościoła w Polsce i na świecie. Za ten dar nie przestaję dziękować Opatrzności Bożej.

Wyrazem podejmowania odpowiedzialności za przyszłość Kościoła w naszym kraju był II *Synod Plenarny* stał się okazją do wspólnej refleksji wszystkich wierzących, duchownych i świeckich, nad tym, jak skutecznie realizować zbawczą misję w rzeczywistości współczesnego świata. W uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa dokonaliśmy uroczystego zakończenia prac tego Synodu, zawierając Bożej miłości jego owoce. Kościołowi w Polsce życzę, aby wprowadzając w życie jego postanowienia skutecznie kontynuował dzieło nowej ewangelizacji.

3. Cieszę się, że podczas tej pielgrzymki mogłem spotkać się z *pełniającymi władzę ustawodawczą wykonawczą i sądowniczą w naszym kraju*. Przy tej niezwykłej sposobności wszyscy mogliśmy się przekonać, że dobro wspólne jest tą, wokół której ludzie mogą jednoczyć się w twórczej współpracy, mimo zwyczajnej w demokracji różnorodności przekonań i politycznej wizji. Panu Prezydentowi, obu izbom parlamentu, rządowi Rzeczypospolitej oraz trybunałom na wszystkich szczeblach życzę, aby - mając przed oczyma dobro Ojczyzny i narodu - wytrwale służyli swoim rodakom i mogli cieszyć się owocami tej służby.

Wędrując po różnych zakątkach kraju mogłem dostrzec, że rozwija się on pod każdym względem. Wiem, że jest to efekt wysiłku całej społeczności, okupionego nieraz wieloma wyrzeczeniami i ofiarami. Wszystkim, którzy z miłością budują, pomyślną przyszłość Ojczyzny, pragnę dziś wyrazić moje szczere uznanie i podziękowanie. Równocześnie zdajemy sobie sprawę, iż na drodze tego rozwoju nie brak przeszkód, problemów i zagrożeń. Pragnę raz jeszcze dać wyraz mej nadziei, że z Bożą pomocą i przy zgodnej współpracy wszystkich wszelkie trudności zostaną pokonane. O to proszę Pana Boga, myśląc nade wszystko o wartościach duchowych, jakie minione pokolenia wiernie przechowały i których nie można zatracić pośród słusznych trosk o materialną pomyślność kraju. Jako Papież, a zarazem syn tego narodu zwracam się do wszystkich ludzi. dobrej woli, a w sposób szczególny do moich braci w wierze, z gorącym wezwaniem, aby dokładali wszelkich starań, by, Polska wchodziła w trzecie tysiąclecie nie udka jako państwo stabilne politycznie i gospodarczo zasobne, ale również umocnione duchem miłości wzajemnej społecznej.

4. Oddając chwałę Bogu za dar tej wizyty, pragnę również podziękować wszystkim, dzięki którym mogła on dojść do skutku. Na ręce Pana Prezydenta Rzeczypospolitej składam podziękowanie władzom państwowym za zaproszenie oraz za wszelki trud poniesiony w związku z przygotowaniem i pomyślną realizacją pielgrzymki. Dziękuję za wszelkie oznaki życzliwości. Słowa podziękowania należą się władzom regionalnym i samorządowym, które nie szczędziły wysiłków i środków, aby spotkania wiernych z Papieżem odbywali się w pięknym otoczeniu i w atmosferze pokoju i radości. Bóg zapłać za gościnę!

Il Papa così risponde ai presenti che gridano « Resta con noi »: « Zostań z nami ».

Serdecznie dziękuję Wojsku Polskiemu, policji, strażakom, innym służbom porządkowym i niezliczonej rzeszy wolontariuszy - wszystkim, którzy z wielkim oddaniem i szczerą życzliwością dbali o bezpieczny przebieg tej wizyty. Nie mogę też zapomnieć o tych, którzy z poświęceniem zapewniali stałą opiekę medyczną potrzebującym pomocy. Dziękuję dziennikarzom oraz tym wszystkim, którzy przez radio, telewizję, internet i za pomocą słowa pisanego rzetelnie współpracowali w przekazywaniu relacji o papieskiej podróży tym, którzy z różnych powodów nie mogli w niej osobiście uczestniczyć. Każdemu, kto w jakikolwiek sposób przyczynił się do tego, aby ta pielgrzymka przebiegała sprawnie i godnie, z całego serca mówię: « Bóg zapłać! ».

5. Ze szczególną wdzięcznością zwracam się do Kościoła w Polsce. Odwiedziłem w tych dniach wiele diecezji niektóre z nich po raz pierwszy - ale nie mogłem być wszędzie tam, gdzie mnie zapraszano. Dlatego raz jeszcze pragnę zapewnić, że duchowo byłem w całej Polsce, w każdym dekanacie, w każdej parafii, w każdej wspólnotie zakonnej i każdym domu rodzinnym. Przybyłem

do wszystkich i bez wyjątku, aby u schyłku tego tysiąclecia przypominać tę zasadniczą prawdę, na której zbudowana jest nasza wiara prawdę, że « Bóg jest miłością ».

Księdzu Prymasowi, kardynałowi Franciszkowi za jego słowo, wszystkim kardynałom polskim i gościom, arcybiskupom i biskupom serdecznie dziękuję za przygotowanie tej pielgrzymki. Sercem obejmuję wszystkich kapłanów. Pragnę również wyrazić Episkopatowi wdzięczność za wkład w tę pielgrzymkę, a także za codzienną, wierną służbę Ludowi Bożemu w Polsce. Codziennie modłę się do Chrystusa, aby pełniąc swą pasterską posługę mogli cieszyć się Jego łaską i wdzięcznością ludzi. Tą modlitwą obejmuję również osoby konsekrowane, które we wspólnotach zakonnych podejmują zadania, jakie wyznaczają im charyzmat i potrzeby Kościoła. Dziękuję im również za trwanie na modlitwie, szczególnie podczas tej pielgrzymki, za pokorne dzieło miłosierdzia

i apostołskie świadectwo życia według rad ewangelicznych. Polecam Bogu wszystkich alumnów seminariów duchownych. Dziękuję za ich czynne włączenie się w przebieg tej pielgrzymki, a zwłaszcza za pełnienie służby liturgicznej. Modłę się, aby coraz pełniej otwierali się na działanie Ducha Świętego, który przygotowuje ich do trudnych zadań w nowym tysiącleciu.

Do wszystkich wiernych Kościoła w Polsce kieruję słowa szczególnej wdzięczności. Wiem, ile wysiłku, ofiar materialnych i duchowych włożyli w przygotowanie tej wizyty. Dziękuję za wielką życzliwość, za gorące przyjęcie, a nade wszystko za świadectwo żywej wiary. Wdzięcznością obejmuję wszystkich ludzi dobrej woli w Polsce. Niech dobry Bóg obficie wynagrodzi wszelką hojność swoim błogosławieństwem! Z miłością pochylam się nad cierpieniem każdego, kto niesie krzyż choroby, starości, samotności. Wiem, jak wiele zawdzięczam ludziom chorym, którzy duchowo byli mi bliscy nie tylko podczas tych dni, ale w całej mojej posłudze na Stolicy św. Piotra. Za to potężne wsparcie z całego serca im dziękuję. Słowa pozdrowienia kieruję do ludzi młodych, którzy tak licznie przybywali na wszystkie nasze spotkania. Dziękuję za ich młodzieńczy entuzjazm wiara i głębokie skupienie modlitewne. Proszę Boga, aby wchodząc w nowe tysiąclecie z zapalem nieśli miłość Bożą przyszłym pokoleniom.

6. *Tertio millennio adveniente*. Tę kończącą się pielgrzymkę przeżywalimy w duchu przygotowania do Wielkiego Jubileuszu Odkupienia i do przekroczenia progu nowego tysiąclecia. Był to czas wspólnej modlitwy i refleksji, czas dziękczynienia za przeszłość, zawierzenia Bogu tego wszystkiego, czym Polska żyje dziś i tego, co przyniesie przyszłość. Wierzę, że były to dni owocne i że ich owoc będzie trwały. Ten uroczysty czas dobiega kresu. Ufam jednak, że duch pokoju, jedności, współdziałania w dobrym, który panował pośród nas, nadal będzie ożywiał wysiłki wszystkich, którym leży na sercu pomyślność Ojczyzny i szczęście jej mieszkańców.

Wracając do Watykanu nie opuszczam mego rodzinnego kraju. Zabieram w pamięci widoki ojczystej ziemi, od Bałtyku do gór, a w sercu zachowuję to wszystko, czego dane mi było doświadczyć pośród moich rodaków. Raz jeszcze pragnę zapewnić: w moich myślach i modlitwach Polska i Polacy zajmują miejsce szczególne. Was, umiłowani bracia i siostry, proszę,

abyście w dalszym ciągu wspierali mnie w moim Piotrowym posługiwaniu, jak długo Opatrzność Boża pozwoli mi je pełnić.

Jasnogórskiej Królowej Polski oddaję w opiekę wszystkich i każdego z was. Jej matczynej miłości powierzam waszą codzienność, wasze pragnienia i działania.

« Miłość Boga Ojca, łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi! ».

Niech Bóg błogosławi Polskę, moją Ojczyznę, i wszystkich rodaków!

© Copyright 1999 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana